

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 910
din 09.12.2008**

Dosar nr: 385/2008

Petiția nr: 7.027 din data de 19.05.2008

Petent: M A B M , L V

Reclamat: Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: prevederile discriminatorii ale Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. M A , B M , B M , R D S , S
M R C , P M , L V , adresa de corespondență
Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, loc. Timișoara, str. Eugeniu de Savoya, nr. 2,
județul Timiș

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, loc. București, str. Apollodor,
nr. 17, sector 5

I.2.2. Consiliul Superior al Magistraturii, loc. București, Calea Plevnei, nr. 141 B,
sector 6

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentele au calitatea de grefier în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, Parchetului de pe lângă Judecătoria Lugoj, D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Timiș și consideră că prevederile referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare sunt discriminatorii.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția nr. 7.027 din data de 19.05.2008 petentele solicită sprijin din partea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru înlăturarea situației discriminatorii generate de prevederile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului

auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresele nr. 10.618 din 11.08.2008, 10.619 din 11.08.2008, 10.620 din 11.08.2008 și 10.621 din 11.08.2008 au fost citate petentele, iar prin adresele nr. 10.616 din 11.08.2008 și 10.617 din 11.08.2008 au fost citate părțile reclamate. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 02.09.2008.

V. Susținerile părților Susținerile petentelor

5.1.1. Petentele sesizează vădita discriminare privind modul de stabilire a pensiilor de serviciu pe baza prevederilor Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.

5.1.2. Petentele arată că au calitatea de grefier în cadrul unor parchete, respectiv D.I.I.C.O.T. și prezintă situația fiecăreia referitoare la activitatea desfășurată, funcțiile ocupate și vechimea în muncă.

5.1.3. Petentele invocă prevederile cuprinse în Legea nr. 567/2004, respectiv art. 2, art. 68 alin. 2, art. 93 care stabilesc ce persoane beneficiază de pensie de serviciu, condițiile de acordare și ce se înțelege în acest caz prin vechime în specialitate.

5.1.4. Petentele consideră că prevederile mai sus menționate instituie o discriminare, deoarece munca de dactilograf este aceeași, indiferent de instituția în care se prestează.

5.1.5. Potrivit art. 68 punctul 4 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare "pentru grefierii informaticieni constituie vechime în specialitate și perioadele lucrate în același domeniu în alte unități". Mai mult, în Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești s-a prevăzut expres că: „pentru funcțiile de grefier statistician, grefier documentarist, grefier analist programator și grefier dactilograf de la toate instanțele judecătorești și parchete pot fi luate în considerare și perioadele lucrate în funcții economice și administrative”.

5.1.6. Petentele consideră discriminare faptul că altor categorii de personal din aceeași instituție, respectiv grefieri informaticieni, li se recunoaște vechimea în specialitate din alte instituții, pe când petentelor, care au aceeași funcție în alte instituții, nu li se recunoaște vechimea din cadrul altor instituții pentru a beneficia de pensie de serviciu.

Susținerile părților reclamate

5.2.1. Prin adresa nr. 9.105 din 01.07.2008 Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești își exprimă punctul de vedere referitor la petiție arătând că reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede

cadrelui stabilit prin O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2.2. Partea reclamată arată că exercitarea unor drepturi se referă la modul de aplicare a unor dispoziții legale care instituie acele drepturi, iar nu la examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor. În afara legii nu se poate vorbi de discriminare, în sensul O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

5.2.3. Prin urmare, modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării, depășind cadrul legal reglementat prin O.G. nr. 137/2000.

5.2.4. Partea reclamată apreciază că, prin hotărârile sale, Consiliul se pronunță asupra unor acte sau fapte, acțiuni ori omisiuni prin care se restrânge exercițiul în condiții de egalitate a unor drepturi recunoscute de lege, iar nu asupra unor reglementări cuprinse în legi sau ordonanțe. Aceasta este și soluția confirmată de către instanțele de judecată.

5.2.5. Partea reclamată semnalează că, în memoriul formulat, petentele nu au indicat, în concret, care prevederi din Legea nr. 567/2004 le consideră discriminatorii, făcând trimitere la art. 2 din respectiva lege, care reglementează beneficiul pensiei de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate. Partea reclamată precizează că dreptul la pensia de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este reglementat de art. 68 din Legea nr. 567/2004, iar art. 93 din același act normativ sunt enumerate perioadele care constituie vechime în specialitate.

5.2.6. Mai mult, petentele nu au precizat care sunt persoanele aflate într-o situație comparabilă cu a lor.

5.2.7. Partea reclamată arată că petentele doresc ca, prin hotărârea Colegiului director, să se statueze că și perioada în care acestea și-au desfășurat activitatea ca dactilograf, precum și în alte funcții economice administrative, poate fi considerată drept vechime în funcția de specialitate, la stabilirea pensiei de serviciu. Referitor la acest aspect Consiliul nu are atribuții legislative în sensul de a dispune extinderea efectelor art. 68 sau art. 93 din Legea nr. 567/2004 și asupra altor situații neprevăzute de lege. Potrivit art. 47 alin. 2 din Constituție, dreptul la pensie, ca și celelalte forme de asistență socială, se exercită în condițiile stabilite de lege.

5.2.8. Prin adresa nr. 11.627 din 09.09.2008 Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești arată că, potrivit art. 19 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare "sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării".

5.2.9. Prin adresa nr. 11.248 din 28.08.2008 Consiliul Superior al Magistraturii arată că, din conținutul petiției, reiese faptul că persoana împotriva căreia s-a formulat petiția nu este Consiliul Superior al Magistraturii și, potrivit dispozițiilor legale, acesta nu are calitatea de a formula un punct de vedere referitor la eventuale fapte de discriminare săvârșite de instituțiile la care sunt angajate petentele.

5.2.10. Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că, în raport de prevederile art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000, nu se impune citarea acestuia în vederea soluționării petiției menționate.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Prin petiția adresată Consiliului petentele arată că Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, conține prevederi discriminatorii referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu.

6.2. Prin adresa nr. 7.323 din 22.05.2008 și nr. 7.324 din 22.05.2008 au fost solicitate punctele de vedere de la Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, respectiv de la Consiliul Superior al Magistraturii referitor la aspectele semnalate de petente.

6.3. În drept, conform art. 2 alin. 1 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, *„prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

6.4. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă

la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.7. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

6.8. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.9. Colegiul director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.10. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.11. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director ia act de faptul că petentul, în petiția dedusă soluționării, sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare produsă de dispozițiile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.

6.12. Colegiul Director analizează excepția ridicată de Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la lipsa capacității procesuale pasive a acestuia raportat la

obiectul plângerii. Colegiul Director analizând obiectul plângerii referitoare la prevederi legale admite excepția ridicată de CSM cu privire la capacitatea procesuală pasivă a acestuia.

6.13. În considerarea obiectului petiției, astfel cum este formulat de petent, Colegiul Director este de opinie că împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din prevederile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, respectiv, dintr-un act normativ, Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, prevederi ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu Constituția României.

6.14. Or, în ceea ce privește procesul legislativ, astfel cum s-a susținut în jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (vezi spre exemplu Hotărârea nr. 310 din 14.05.2008, Hotărârea nr. 430/22.07.2008, Hotărârea nr. 433 din 30.07.2008 și altele), de plano, Colegiul director este de opinie că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, republicată.

6.15. Astfel cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare *este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii* în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

6.16. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică modificarea, completarea, abrogarea respectiv adoptarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de către Guvern.

6.17. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare.

Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petentului, prin prevederile din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, trebuie ținut cont de faptul că în jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.18. Revenind la obiectul petiției dedus soluționării C.N.C.D., este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului atât sub aspectul soluției legislative alese, sub aspectului scopului legitim neprecizat de legiuitor prin actul normativ, cât și sub aspectul metodei neadecvate în raport cu scopul urmărit de legiuitor în prevederile invocate cu presupus caracter discriminatoriu

6.19. Sub aspectul faptelor invocate, Colegiul observă că petentul invocă prevederile din O.G. nr. 137/2000, republicata, ceea ce ar presupune constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute în respectivele dispoziții, or în nici un caz, răspunderea legiuitorului, în speța dedusă soluționării, nu poate fi apreciată de Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în speță nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.20. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.21. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul Director urmează a admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu intră în competența de soluționare a CNCD având în vedere prevederile OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.

